

[Thestrup.]

nisering af den offentlige administration ville være muligt at opnå en indskrænkning i antallet eller i hvert fald opnå, at vi ikke fik yderligere stigninger. Mon ikke den forretningsgang, der i alt fald er del steder endnu anvendes i administrationen med den enkelte sags vandring fra de laveste til de højeste led og med omfattende høringer hos institutioner og personer uden for centraladministrationen, er noget, der er blevet for gammeldags i vor tid? Jeg er klar over, at man en del steder har modificeret systemet og er gået i gang med visse nyordninger; men går det ikke for langsomt hermed; og standser man ikke alt for ofte på halvvejen? Er man ikke for tilbøjelig til i administrationen — ikke blot i centraladministrationen, men også i statens øvrige administration; jeg har set en lille smule til det i den lille afdeling deraf, som jeg har med at gøre — at vægre sig ved at bruge metoder og arbejdsmaskiner og -redskaber, der i høj grad kunne lette arbejdet?

Jeg fremsatte for nogle år siden under finanslovdebatten det spørgsmål, hvorfor man satte sig imod anvendelsen af fotokopiering af tinglysningsgenparter. Jeg så for kort tid siden, at den undersøgelse, man i den anledning havde sat i gang, nu var ved at være afsluttet, men resultatet var blevet negativt.

Det ærede medlem hr. Langkilde stillede i sidste spørgetid det spørgsmål til den højtæredede justitsminister, om han ikke ville gå ind for en ændring af færdselsloven, således at kørekort til motorkøretøjer ikke skulle fornys hvert 5. år. Herved kunne der spares megen tid på motorkontorerne. For mig at se måtte det være let at finde en ordning, der uden at sætte noget til i sikkerhed indførte en meget længere gyldighedsperiode for kørekort.

I sidste nummer af Kriminalpolitibladet har en kriminaloverbetjent fra Glostrup beklaget sig over, at han og hans kolleger ikke havde den fornødne tid til at få sagerne opklaret, og da han så blev spurgt om, hvad han nu foretog sig med hensyn til et indbrudstyveri og hærværk, som han havde besigtiget gerningsstedet for, svarede han — jeg beder om tilladelse til at citere fra Berlingske Tidende for den 3. ds., der igen

citerer overbetjentens udtalelser i fagbladet —:

„Jeg gør det, at jeg går hjem og skriver en rapport. Det tager en halv times tid. Rapporten bliver journaliseret og anbragt i min skuffe, hvor den ligger i en måneds tid for derefter at blive henlagt. Den tages kun frem, hvis en eller anden tilstår indbruddet.“

I Berlingske Aftenavis for den samme dato kritiseredes — og jeg synes med fuld rette — at politiet skal løbe rundt til alle de mennersker, der har glemt at betale deres radio- eller fjernsynsafgift, og optage rapporter i alle disse tilfælde.

Disse to eksempler gav jo anledning til, at man i fjernsynet interviewede et par politimestre og politidirektøren, om politiets arbejde nu var rigtigt tilrettelagt, og om der var tilstrækkeligt personale. Vi har her i finanslovsforslaget et forslag om udvidelse af politiets personale, og efter min opfattelse er det meget vigtigt, at vi, som en af politimestrene foreslog det, får foretaget en virkelig undersøgelse af disse forhold. Vi må jo nemlig have et politi, der har tilstrækkelig tid og tilstrækkeligt mandskab til at patruljere på gader og veje, eftersom det er en af de bedste metoder til at hindre forbrydelser og færdselsforseelser. Men vi må naturligvis først og fremmest have et politi, der hurtigt er i stand til at opklare forbrydelserne og pågribe forbryderne. Jeg har gentagne gange her i tinget gjort mig til talsmand for, at forbrydelse i høj grad kunne bekæmpes ved en forbedring af de sociale forhold. Slumkvarterer, alkoholisme, prostitution og dårlige boligforhold avler forbrydelser.

Hvis politiet ikke kan nå at patruljere, og hvis man ved, at politiet er bagefter med at opdage forbrydelser og pågribe forbryderne, så er også dette i høj grad medvirkende til at lede svage mennesker ind på forbryderbanen.

Hertil kommer, at patruljering — ikke mindst på vejene — vil få antallet af færdselsuheld og -ulykker til at gå ned. Dette ville med alle de ulykkelige følger, disse uheld og ulykker har — og store økonomiske tab giver de jo vort samfund — være meget værdifuldt. Så måtte man for mig at se hellere indskrænke politiets mangfold-